

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

26 октомври 2016 година *

„Обжалване — Дъмпинг — Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 и (ЕС) № 1241/2012 — Внос на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 2, параграф 10, буква и) — Корекция — Функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона — Член 2, параграф 10, първа алинея — Симетрия между нормалната стойност и експортната цена — Принцип на добра администрация“

По дело C-468/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 3 септември 2015 г.,

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), установено в Medan (Индонезия), за което се явяват D. Luff, адвокат,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява J.-P. Них, в качеството на представител, подпомаган от N. Tuominen, адвокат,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland и França, в качеството на представители,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, установено в Хамбург (Германия),

Sasol Germany GmbH, установено в Хамбург,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: E. Juhász, председател на състава, K. Jürimäe (докладчик), и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 С подадената от него жалба PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (наричано по-нататък „PTMM“) иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 25 юни 2015 г., PT Musim Mas/Съвет (T-26/12, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2015:437), с което последният отхвърля неговата жалба, насочена към отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 на Съвета от 8 ноември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои мастни алкохоли и техните смеси с произход от Индия, Индонезия и Малайзия (ОВ L 293, 2011 г., стр. 1), и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1241/2012 на Съвета от 11 декември 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1138/2011 (ОВ L 352, 2012 г., стр. 1) (наричани по-нататък общо „спорните регламенти“).

Правна уредба

- 2 Към момента на настъпване на фактите, които са в основата на спора, разпоредбите, уреждащи приемането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз, се съдържат в Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправка ОВ L 7, 2010 г., стр. 22) в първоначалната му редакция, както и в неговата редакция след изменението с Регламент (ЕС) № 765/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 г. (ОВ L 237, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „основният регламент“).
- 3 Член 2, параграф 9 от основния регламент предвижда:

„Когато няма експортна цена или е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трета страна, експортната цена се формира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

В тези случаи се извършват корекции за всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата и за произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на Общността.

[...]“.

- 4 Член 2, параграф 10 от този регламент предвижда:

„Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговия, по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на цените. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се правят съответни намаления — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират

вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, работи, количества и фази на търговията. Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

[...]

и) Комисиони Корекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби. Терминът „комисиони“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на сходен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона. [...]“.

Обстоятелствата, предхождащи спора, и спорните регламенти

- 5 РТММ е дружество, установено в Индонезия, което произвежда мастни алкохоли (наричани по-нататък „разглеждания продукт“). То търгува със своите продукти в Европейския съюз с посредничеството, от една страна, на две свързани дружества, установени в Сингапур — Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd (наричани по-нататък „ICOF S“), дъщерно дружество, контролирано изцяло от акционери, които контролират също така РТММ и Besdale Trading Pte Ltd, и от друга страна, на едно дружество, установено в Германия, ICOF Europe GmbH (наричано по-нататък „ICOF E“), 100 % от капитала на което се притежава от ICOF S.
- 6 Вследствие на жалба, подадена на 30 юни 2010 г. от двама производители от Съюза — Cognis GmbH и Sasol Olefins & Surfactants GmbH, и след разследване, извършено от Европейската комисия, Съветът на Европейския съюз приема Регламент за изпълнение № 1138/2011. Този регламент налага окончателно антидъмпингово мито от 45,63 EUR на тон върху вноса на разглеждания продукт, произвеждан от РТММ.
- 7 За целите на изчисляването на това окончателно антидъмпингово мито Съветът в рамките на сравнението между нормалната стойност и експортната цена извършва корекция за намаляване на експортната цена за комисионите, заплащани от РТММ на ICOF S за продажбите в Съюза, извършвани от последното, съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент. В това отношение в съображение 31 от Регламент за изпълнение № 1138/2011 Съветът отхвърля довода на РТММ, съгласно който то представлява единен стопански субект с ICOF S, в рамките на което последното действало като вътрешен експортен отдел. Освен това в съображение 35 от този регламент Съветът отхвърля искането на РТММ за извършване на идентична корекция по отношение на нормалната стойност в съответствие с тази разпоредба на основния регламент, с мотива че договорът, който предвижда заплащането на комисиона на ICOF S, се отнася само до експортните продажби и че тези продажби са фактурирани директно от РТММ.
- 8 На 13 юни 2012 г. Комисията уведомява РТММ, че вследствие на решението от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78) тя има намерение да измени Регламент за изпълнение № 1138/2011, за да промени антидъмпинговото мито, наложено на едно друго индонезийско дружество, PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Сингапур) Pte Ltd (наричано по-нататък «Ecogreen»), доколкото то се намирало в положение, аналогично на положението по делото, по което е произнесено това решение, както и по решение на Общия съд от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет (T-249/06, EU:T:2009:62), и представлявало единен стопански субект с Ecogreen Oleochemicals GmbH.

- 9 На 11 декември 2012 г. Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1241/2012. С този регламент ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима за Escogreen, е сведена до 0 EUR за тон. Независимо от направените от РТММ искания за признаване на обстоятелството, че неговото положение е идентично с това на Escogreen, с посочения регламент Съветът запазва окончателното антидъмпингово мито, приложимо за РТММ.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 10 На 20 януари 2012 г. РТММ подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорните регламенти.
- 11 В подкрепа на подадената от него жалба пред Общия съд РТММ изтъква четири основания.
- 12 Първото основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент. Това основание се състои от две части. Първо, РТММ упреква Съвета, че е допуснал явна грешка в преценката и злоупотреба с власт с отказа си да признае, че то представлява единен стопански субект с ICOF S. Второ, то счита, че тази институция не е представила никакво убедително доказателство, че ICOF S упражнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисииона. Второто основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 10, първа алинея от основния регламент. Това основание също се подразделя на две части. Само първата част на посоченото основание е релевантна за целите на настоящата жалба. В тази част РТММ изтъква, че като е извършил корекция на експортната цена, Съветът е допуснал асиметрия между нормалната стойност и експортната цена и че следователно той е трябвало да извърши сходна корекция и за нормалната стойност. Третото и четвъртото основание са изведени съответно от нарушения на принципа на добра администрация и на принципа на недопускане на дискриминация.
- 13 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля четирите основания и жалбата в нейната цялост.

Исканията на страните в производството по обжалване

- 14 РТММ иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение;
 - да се произнесе окончателно по спора, като уважи претенциите, изложени от РТММ пред Общия съд, и да отмени антидъмпинговото мито, наложено на последното по силата на спорните регламенти, и
 - да осъди Съвета и встъпилите страни да заплатят наред с направените от тях съдебни разноски и съдебните разноски, направени от РТММ в рамките на двете производства.
- 15 Съветът иска от Съда:
- да отхвърли жалбата,
 - при условията на евентуалност да отхвърли жалбата в първоинстанционното производство, и
 - да осъди РТММ да заплати съдебните разноски за производството пред двете инстанции.

16 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата като недопустима, и
- да осъди РТММ да заплати съдебните разноски.

По жалбата

17 В подкрепа на жалбата си РТММ изтъква четири основания.

По първото основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, доколкото Общият съд е приложил неправилно понятието „единен стопански субект“

18 Първото основание се състои от седем части.

По първата част на първото основание, изведена от прилагане на неправилна методология и от неотчитане на решаващи доказателства

– Доводи на страните

19 РТММ изтъква, на първо място, че Общият съд е използвал неправилна методология за отказа си да приложи по отношение на него понятието за единен стопански субект. Всъщност от точка 47 от обжалваното съдебно решение било видно, че според Общия съд, за да се отклони прилагането на това понятие, е достатъчно да се представят индиции, сочещи отсъствието на единен стопански субект. От съдебната практика обаче било видно, че Съветът и Комисията (наричани по-нататък общо „институциите на Съюза“), както и Общият съд трябва да обсъждат доказателствата, удостоверяващи, че производителят възлага на свързания с него дистрибутор задачи, които обикновено се изпълняват от вътрешен отдел по продажбите.

20 На второ място, РТММ поддържа, че Общият съд не е обсъдил решаващи доказателства, по-конкретно доказателства за това, че дружеството не разполага с какъвто и да е отдел за маркетинг и продажби на разглеждания продукт и че то разчита изцяло на ICOF S за продажбите на този продукт на вътрешния пазар или на международния пазар. Вместо да разгледа тези доказателства, Общият съд неоснователно в точка 42 от обжалваното съдебно решение направил извода въз основа на изявление на РТММ в съдебното заседание, че с твърдението си, според което Съветът не е взел предвид посочените доказателства, РТММ имало за цел единствено да подкрепи основанието, изведено от принципа на добра администрация. С това той изопачил доводите на РТММ.

21 Съветът оспорва основателността на настоящата част. Комисията поддържа, че тази част е недопустима и във всички случаи неоснователна.

– Съображения на Съда

22 На първо място, когато става дума за довода, изведен от прилагането на неправилна методология, следва да се посочи, че с точка 47 от обжалваното съдебно решение Общият съд по никакъв начин не е развил нова методология, състояща се в представянето на индиции, сочещи отсъствието на единен стопански субект, за да се отклони прилагането на това понятие.

Напротив, в обжалваното съдебно решение Общият съд е приложил практиката на Съда относно понятието за единен стопански субект и относно корекциите на основание член 2, параграф 10 от основния регламент.

- 23 Така в точки 43—46 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня тази съдебна практика. По-конкретно в точка 46 от това съдебно решение Общият съд се позовава на решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP (C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78), съгласно което, когато институциите на Съюза считат, че следва да се приложи корекция за намаляване на експортната цена на основание член 2, параграф 10, буква в), тези институции следва да представят доказателството или най-малкото съгласувани индиции, сочещи, че условията за прилагане на тази разпоредба са изпълнени.
- 24 Точка 47 от обжалваното съдебно решение съставлява уведен пункт, с който Общият съд посочва по същество, че с оглед на цитираната в точки 43—46 от това решение съдебна практика той ще пристъпи към анализ на доказателствата, на които се основава твърдението на Съвета, съгласно което PTMM и ICOF S не представляват единен стопански субект. Този анализ се съдържа в точки 50—71 от посоченото съдебно решение.
- 25 Противно на твърдяното от PTMM, Общият съд е решил именно да провери дали институциите на Съюза, преди да изключат съществуването на единен стопански субект и да извършат корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, са разгледали доказателствата, установяващи според дружеството, че то е възлагало на ICOF S задачи, които обикновено се изпълняват от вътрешен отдел по продажбите.
- 26 Ето защо настоящият довод следва да се отхвърли като неоснователен.
- 27 На второ място, що се отнася до довода, съгласно който Общият съд не е взел под внимание решаващи доказателства, важно е да се припомни, че Съдът не е компетентен да установява факти, нито по принцип да обсъжда доказателствата, приети от Общия съд в подкрепа на тези факти. Всъщност, щом като тези доказателства са били редовно събрани и са били спазени общите принципи на правото, както и приложимите процесуални правила относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени. Следователно освен в случай на изопачаване на посочените доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който като такъв да подлежи на контрол от страна на Съда (решение от 11 септември 2014 г., Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет, C-602/12 P, непубликувано, EU:C:2014:2203, т. 37).
- 28 От това следва, че Съдът не е компетентен да обсъжда доказателствата, на които Общият съд се е основал, за да направи извода, че PTMM и ICOF S представляват единен стопански субект, освен в случай на изопачаване на тези доказателства.
- 29 PTMM твърди, че Общият съд е изопачил в точка 42 от обжалваното съдебно решение повдигнатите от него доводи по отношение на това, че не са взети предвид решаващи доказателства. Същевременно обаче, от една страна, дружеството се ограничава с това да посочи, че Общият съд „неоснователно“ е направил извода, че със своите аргументи то се стреми да подкрепи довода, изведен от нарушение от Съвета на принципа на добра администрация, без да уточнява в какво се състои това изопачаване. От друга страна, то не изтъква, че това неотчитане съставлява изопачаване на доказателствата, на които Общият съд се е основал, за да направи цитирания в предходната точка от настоящото съдебно решение извод, или че тези доказателства са били предмет на подобно изопачаване. От това следва, че след като PTMM не излага твърдение за каквото и да е изопачаване на доказателствата, настоящият довод следва да се отхвърли като недопустим.

30 Във всички случаи следва да се посочи, че точка 42 от обжалваното съдебно решение се отнася до довода на РТММ, съгласно който институциите на Съюза са допуснали злоупотреба с власт, като са отрекли съществуването на единен стопански субект и като са пренебрегнали някои факти. В тази точка 42 обаче Общият съд се задоволява само да посочи, че твърдението за злоупотреба с власт ще бъде обсъдено в рамките на разглеждането на довода относно твърдяното нарушение на принципа на добра администрация. Следователно това твърдение е анализирано от Общия съд в точки 111—122 от съдебното решение. По-конкретно, в точки 115—120 от посоченото съдебно решение, Общият съд установява, че институциите на Съюза са разгледали основните доводи, повдигнати от РТММ в хода на административното производство, както и свързаните с тях доказателства.

31 Следователно настоящата част от първото основание трябва да се отхвърли отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.

По втората, третата и седмата част на първото основание, изведени от отчитането на индиции, ирелевантни за целите на преценката за съществуването на единен стопански субект

– Доводи на страните

32 В рамките на втората част на първото основание РТММ поддържа, че като е приел в точка 51 от обжалваното съдебно решение, че функциите, изпълнявани от ICOF S за продажбата на продукти, различни от разглеждания продукт, са релевантни за отказа да бъде приложено понятието „единен стопански субект“, Общият съд е взел предвид една неправилна индигия в рамките на анализа на понятието за „единен стопански субект“ и неоснователно е разширил обхвата на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент. Според РТММ не поради обстоятелството, че ICOF S действа като вътрешен отдел по маркетинга и продажбите за разглеждания продукт, то не може да установява търговски отношения с трети страни за сходни или не продукти на разглеждания продукт.

33 В рамките на третата част на първото основание РТММ твърди, че като е отчел в точка 53 от обжалваното съдебно решение реализираните от ICOF S продажби на доставяни от трети страни продукти, Общият съд е допуснал грешка в прилагането на правото. Всъщност, първо, търговските отношения, които дистрибуторът поддържа с други предприятия, не можели да засегнат отношенията между този дистрибутор и дружеството майка. Второ, в случая продажбите на продукти на трети страни нямали никаква връзка със съответния продукт. Член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент имал обаче за предмет разглеждания продукт, а не други продукти. В това отношение било установено в хода на разследването и пред Общия съд, че ICOF S и ICOF E са продавали само разглеждания продукт, произведен от РТММ, с изключение на разглеждания продукт с произход от други производители. Трето, в точки 54—57 от обжалваното съдебно решение Общият съд неоснователно въвел нов неясен критерий за „зависимост“. Освен това Общият съд не уточнявал процента на продажбите, постъпващи от трети страни, под който можело да се говори за „зависимост“.

34 В рамките на седмата част РТММ упреква Общия съд, че в точка 69 от обжалваното съдебно решение е приел, че равнището на неговите директни експортни продажби е показател за това, че то и ICOF S не съставляват единен стопански субект. Освен това Общият съд не е посочил как такъв критерий може да бъде прилаган и какъв би бил прагът на преките експортни продажби, отвъд който не би могло да се установи съществуване на единен стопански субект.

35 Институциите на Съюза оспорват както допустимостта, така и основателността на тези части.

– Съображения на Съда

- 36 С втората, третата и седмата част на първото основание, които следва да се разгледат заедно, РТММ упреква по същество Общия съд, че е взел под внимание индиции или фактори, ирелевантни за анализа на понятието за единен стопански субект, а именно продажбата от ICOF S на продукти, различни от разглеждания продукт, и на продукти, доставяни от трети лица, както и директното фактуриране от РТММ на част от экспортните продажби за Съюза.
- 37 В това отношение следва да се припомни, че по силата на член 2, параграф 10 от основния регламент е извършено обективно сравнение между экспортната цена и нормалната стойност. В случаите, в които нормалната стойност и экспортната цена не могат да се сравнят по този начин, тази разпоредба гласи, че ще се държи сметка под формата на корекции за констатираните разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените, и вследствие на това, тяхната сравнимост.
- 38 Сред факторите, поради които могат да се извършват корекции, член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент предвижда, че корекция се прави за разлики в комисионите, заплащани във връзка с разглежданите продажби. Тази разпоредба уточнява, че понятието „комисиони“ включва и надценката, получена от търговеца на продукта или на сходен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.
- 39 Същевременно обаче корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент не би могло да бъде извършена когато производителят, установен в трета държава, и свързаният с него дистрибутор, на когото е възложен износът за Съюза, съставляват единен стопански субект.
- 40 Всъщност съгласно практиката на Съда разпределянето на дейностите по производството и продажбите в рамките на група, съставена от юридически обособени дружества, не променя факта, че става дума за единен стопански субект, който организира по този начин съвкупност от дейности, упражнявани в други случаи от единен и в правно отношение субект (вж. по аналогия решение от 13 октомври 1993 г., *Matsushita Electric Industrial/Съвет*, C-104/90, EU:C:1993:837, т. 9).
- 41 При тези обстоятелства признаването на съществуването на единен стопански субект позволява да се избегне възможността разходите, които очевидно са включени в продажната цена на даден продукт, когато тази продажба се извършва от отдел по продажбите — част от организацията на производителя, да не бъдат включвани, когато същата продажбена дейност се извършва от юридическо обособено дружество макар и икономически контролирано от производителя (вж. в този смисъл и по аналогия решение на Съда от 10 март 1992 г., *Canon/Съвет*, C-171/87, EU:C:1992:106, т. 13).
- 42 От това следва, че по отношение на дистрибутор, който съставлява единен стопански субект с установен в трета държава производител, не може да се приеме, че упражнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона по смисъла на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент.
- 43 В рамките на анализа на съществуването на единен стопански субект между производителя и свързания с него дистрибутор е определящо съгласно практиката на Съда да се вземе предвид икономическата реалност в отношенията, съществуващи между този производител и този дистрибутор (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., *Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP*, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 55). С оглед на изискването да се установи икономическата реалност на отношенията между производителя и

дистрибутора институциите на Съюза са длъжни да отчитат съвкупността от фактори, позволяващи да се определи дали дистрибуторът изпълнява или не функциите на вътрешен за този производител отдел по продажбите.

- 44 Тези фактори не могат да се ограничат до функциите, изпълнявани от свързания дистрибутор единствено по отношение на продажбите на разглеждания продукт, произвеждан от производителя, който претендира, че съставлява единен стопански субект с този дистрибутор.
- 45 Затова институциите на Съюза са в правото си в антидъмпингово разследване да вземат предвид фактори като продажбите от свързания дистрибутор на продукти, различни от разглеждания продукт, както и продажбите от този дистрибутор на продукти, доставяни от производители, различни от производителя, с когото той е свързан.
- 46 Затова в точки 51 и 53 от обжалваното съдебно решение Общият съд е установил, без да допуска грешка в прилагане на правото, че за да се направи преценката за съществуването на единен стопански субект, следва да се имат предвид дейностите на свързания дистрибутор по отношение на продукти, различни от разглеждания продукт, както и за частта от продажбите, реализирани от този дистрибутор, спрямо продукти с произход от несвързани производители.
- 47 Важно е да се уточни, когато става дума за продажбите на продукти с произход от несвързани производители, че противно на твърдяното от РТММ, в точки 54—57 от обжалваното съдебно решение Общият съд по никакъв начин не въвежда нов критерий за „зависимост“. Всъщност, макар и Общият съд действително да е посочил в точка 54 от това съдебно решение, че за ICOF S не може да се приеме, че „се намира в положение на зависимост спрямо групата, с която е свързано“, тази юрисдикция се задоволява в точки 53—57 от посоченото съдебно решение да направи анализ на дела, които имат реализираните от свързания дистрибутор продажби спрямо продуктите с произход от несвързани производители.
- 48 Така, в точка 53 от това съдебно решение Общият съд посочва, че делът на продажбите, реализирани от свързания дистрибутор, от продуктите с произход от несвързани производители, е важен фактор за определяне на това дали този дистрибутор съставлява единен стопански субект със свързания производител. В точки 54—57 от посоченото съдебно решение Общият съд по-нататък установява, че дейностите на ICOF S както за 2009 г., така и за 2010 г. се основават в голямата си част на доставки от несвързани предприятия, което според тази юрисдикция не потвърждава съществуването на единен стопански субект.
- 49 Също както институциите на Съюза са в правото си да вземат предвид продажбите на продукти, различни от разглеждания продукт, произвеждан от свързания производител, с цел да се определи дали съществува икономически субект, директното фактуриране от производителя, установен в трета държава, на част от експортните продажби за Съюза е релевантен фактор, който тези институции могат също така да вземат предвид. В това отношение напълно основателно Общият съд изтъква в точка 69 от обжалваното съдебно решение, че колкото по-голям е делът на такива преки продажби, толкова по-трудно е да се поддържа, че свързаният дистрибутор упражнява функции на вътрешен отдел по продажбите. Следователно противно на твърдяното от РТММ, точка 69 от това съдебно решение не е опорочена от каквато и да било грешка в прилагане на правото.
- 50 От това следва, че втората, третата и седмата част от първото основание трябва да бъдат отхвърлени по същество.

По четвъртата и шестата част от първото основание относно договора, сключен между PTMM и ICOF S

– Доводи на страните

- 51 В рамките на четвъртата част на първото основание PTMM поддържа, че Общият съд е направил неправилни презумпции от правна и от фактическа страна по отношение на съществуването на договор, сключен между него и ICOF S, предвиждащ заплащане на комисиона на последното. Така то упреква Общия съд, че е приел в точка 60 от обжалваното съдебно решение, че този договор съставлява релевантен елемент за преценка на съществуването на единен стопански субект.
- 52 Всъщност, първо, Общият съд неоснователно приел, че съществува разлика между писмен договор и „поредица от устни договорки“ като сключените между Eсоgreen и свързания с него търговец. Второ, Общият съд не е взел под внимание доказателства, сочещи, че съществуват различни компенсационни споразумения между PTMM и ICOF S. Трето, споразумение за трансферно ценообразуване между две свързани предприятия било допълнително доказателство, че те съставляват единен стопански субект. С такова споразумение се разпределяли маржовете на рисковете и на печалбите в рамките на група от предприятия, установени в различни страни. Такова разпределение на маржовете доказвало съществуването на тясна връзка между двете предприятия, които били солидарно отговорни за общата рентабилност на групата, към която принадлежат. Нещо повече, предполагало се, че всички активни в международен план предприятия сключват със своите свързани дистрибутори, установени в чужбина, споразумения за трансферно ценообразуване от вида на съществуващото между PTMM и ICOF S. Следователно Общият съд не е взел под внимание съществени реалности на международната търговия и на вътрешногруповите трансфери.
- 53 В рамките на шестата част на първото основание PTMM излага в точки 62 и 64 от обжалваното съдебно решение, че Общият съд е дал неправилно тълкуване на разпоредбите на договора, по-конкретно на член 7.3., който бил стандартна клауза, имаща за цел да се избегне солидарната отговорност на двете предприятия по отношение на трети лица. Това не се отнасяло до разпределението на функциите между тези две предприятия.
- 54 Институциите на Съюза считат, че настоящите части на първото основание трябва да бъдат отхвърлени поради недопустимост и че във всички случаи те трябва да бъдат отхвърлени по същество.

– Съображения на Съда

- 55 С четвъртата и шестата част на първото основание, които следва да се разгледат заедно, PTMM по същество поставя под съмнение обстоятелството, че Общият съд се е основал на договора, сключен между PTMM и ICOF S, за да направи извода, че не е налице единен стопански субект, както и анализа на този договор от тази юрисдикция.
- 56 На първо място, що се отнася до довода, съгласно който сключеният между PTMM и ICOF S договор не е релевантен елемент за преценката за съществуването на единен стопански субект, в точка 43 от настоящото съдебно решение вече беше посочено, че с оглед на изискваното установяване на икономическата реалност на отношенията между производител и свързан дистрибутор, трябва да се вземат предвид всички релевантни фактори за определяне на това дали този дистрибутор изпълнява функциите на вътрешен отдел по продажбите. Съществуването обаче на договор, сключен между производителя и неговия свързан

дистрибутор, предвиждащ заплащането на комисиона на последния, съставлява важен елемент в отношенията между тези две дружества. Неговото пренебрегване би довело да незначитане на част от икономическата реалност на тези отношения.

- 57 Следователно Общият съд е приел в точка 60 от обжалваното съдебно решение, без да допусне грешка в прилагането на правото, че съществуването на договор, сключен между PTMM и ICOF S, който предвижда плащането на комисиони на последното, съставлява релевантен елемент, за да се определи дали двете дружества съставляват или не единен стопански субект.
- 58 От това следва, че доводът, съгласно който договорът, сключен между PTMM и ICOF S, не е релевантен елемент в рамките на преценката за съществуването на единен стопански субект, трябва да бъде отхвърлен като неоснователен.
- 59 На второ място, що се отнася до доводите относно твърдяната липса на разлика между писмен договор и „поредица от устни договорки“ като сключените между Eсоgreen и неговия свързан дистрибутор, относно неотчитането на някои доказателства, относно неотчитането на реалностите в международната търговия и на вътрешногруповите трансфери, както и относно неправилното тълкуване на клаузите на договора в точки 62 и 64 от обжалваното съдебно решение, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, цитирана в точка 27 от настоящото съдебно решение, извън случаите на изопачаване на доказателствата Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да обсъжда доказателствата, приети от Общия съд в подкрепа на тези факти.
- 60 С посочените доводи обаче PTMM поставя под съмнение преценката на фактите, която Общият съд прави в точки 62—64 от обжалваното съдебно решение, що се отнася до договора, сключен между PTMM и ICOF S, без обаче да се позовава на изопачаване на фактите или на доказателствата. Ето защо тези доводи трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.
- 61 С оглед на предходните съображения четвъртата и шестата част на първото основание следва да се отхвърлят отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.

По петата част на първото основание, изведена от обстоятелството, че Общият съд неправилно е извършил замяна на мотиви

– Доводи на страните

- 62 PTMM упреква Общия съд, че е извършил замяна на мотиви, като в точка 62 от обжалваното съдебно решение се е основал на конкретни клаузи на договора, който то е сключило с ICOF S, за да установи, че Съветът основателно е могъл да приеме, че тези клаузи съставляват индиция, че PTMM и ICOF S не съставляват единен стопански субект. Всъщност било установено, че институциите на Съюза не са взели под внимание клаузите на договора нито в хода на антидъмпинговото разследване, нито впоследствие.
- 63 Съветът поддържа, че настоящата част не е основателна. Комисията поддържа главно, че тя е недопустима и при условията на евентуалност, че тя е неоснователна.

– Съображения на Съда

- 64 Като се има предвид, че PTMM упреква Общия в това, че той е извършил замяна на мотиви, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на жалба за отмяна Общият съд не може да замени мотивите на издателя на обжалвания акт със свои

собствени мотиви (решение от 14 април 2016 г., Netherlands Maritime Technology Association/Комисия, C-100/15 P, непубликувано, EU:C:2016:254, т. 57 и цитираната съдебна практика).

- 65 В конкретния случай Общият съд е посочил в точка 61 от обжалваното съдебно решение, че договорът, сключен между PTMM и ICOF S, включва различни клаузи, които са трудно съвместими със съществуването на единен стопански субект между тези две дружества. Както посочва PTMM, в точка 62 от това съдебно решение Общият съд се позовава на конкретни клаузи от този договор, а именно на членове 7.3 и 12, които според тази юрисдикция сочат отсъствието на солидарност между PTMM и ICOF S и следователно съставляват индиция, че тези две дружества не съставляват единен стопански субект.
- 66 Противно на твърдяното от PTMM, Общият съд изобщо не е извършил замяна на мотиви. Всъщност от съображение 31 от Регламент за изпълнение № 1138/2011 и от съображения 29—31 от Регламент за изпълнение № 1241/2012 е видно, че договорът, сключен между PTMM и ICOF S, е бил надлежно взет под внимание от институциите на Съюза в хода на антидъмпинговото разследване. Така според посочените съображения съществуването на този договор, който е предвиждал, че ICOF S следва да се ползва с комисиона — под формата на фиксиран марж — за експортните продажби, съставлява индиция, че PTMM и ICOF S не съставляват единен стопански субект, а че функциите на последното са сравними с тези на агент, работещ на базата на комисиони.
- 67 Вследствие на това настоящата част от първото основание следва да се отхвърли като неоснователна, както и първото основание в неговата цялост отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.

По второто основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, поради това че Общият съд е направил извода за достатъчната степен, в която Съветът е доказал, че изпълняваните от ICOF S функции са сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиони

- 68 Второто правно основание се подразделя на две части.

По първата част на второто основание, изведено от непълни и дискриминационни мотиви и от неправилно използване на доказателствата

– Доводи на страните

- 69 PTMM изтъква, че мотивите в точки 80 и 82 от обжалваното съдебно решение са недостатъчни и дискриминационни. Освен това посочените в тези точки фактически елементи не подкрепяли извода на Общия съд, но могли да бъдат използвани, за да се докаже, че ICOF S му служи като вътрешен отдел по маркетинга и продажбите.
- 70 Съветът поддържа главно, че настоящата част от второто основание е недопустима и при условията на евентуалност, че тя следва да се отхвърли по същество. Становището на Комисията е, че тази част е недопустима.

– Съображения на Съда

- 71 На първо място, що се отнася до довода, според който мотивите на обжалваното съдебно решение са недостатъчни и дискриминационни, следва да се посочи, че съгласно постоянната практика на Съда, задължението за мотивиране, което има Общият съд в съответствие с

член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и с член 81 от Процедурния правилник на Общия съд, не му налага да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички разсъждения на страните по спора, и следователно мотивите на Общия съд могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които Общият съд не е приел доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. в този смисъл решения от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 105 и от 19 март 2015 г., MEGA Brands International/CXВП, C-182/14 P, EU:C:2015:187, т. 54).

- 72 В настоящия случай ясно е видно от точки 80 и 82 от обжалваното съдебно решение, както и от точки 79, 81 и 83—85 от това съдебно решение, че отхвърлянето на частта, изведена от грешка в преценката, допусната от Съвета с неговия извод, че условията за прилагане на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент са изпълнени, е съдържало достатъчно мотиви, за да позволи, от една страна, на Съда да упражни контрол за законосъобразност върху последния, а от друга страна, на РТММ да се запознае с основанията, довели до това отхвърляне от Общия съд.
- 73 От това следва, че доводът, съгласно който мотивите на обжалваното съдебно решение са непълни и дискриминационни, трябва да бъде отхвърлен като неоснователен.
- 74 На второ място, що се отнася до довода, изведен от неправилното използване на доказателствата от Общия съд, следва да се припомни, че съгласно цитираната в точка 27 от настоящото решение съдебна практика, извън случаите на изопачаване на доказателствата, Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да обсъжда доказателствата, приети от Общия съд в подкрепа на тези факти.
- 75 Макар обаче РТММ да оспорва фактическите елементи, съдържащи се в точки 80 и 82 от обжалваното съдебно решение, както и изводите, направени от Общия съд въз основа на тези фактически елементи, то не се позовава на каквото и да било изопачаване на фактите или на доказателствата. Ето защо този довод трябва да се отхвърли като недопустим.
- 76 С оглед на гореизложените съображения, първата част на второто основание следва да се отхвърли отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.

Относно втората част на второто основание, изведено от нарушение на правилата относно тежестта на доказване в рамките на прилагането на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент

– Доводи на страните

- 77 РТММ счита, че като се основава на доказателствата, посочени в точки 80—82 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е нарушил правилата относно тежестта на доказване в рамките на прилагането на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент.
- 78 Всъщност в основния регламент съществувала презумпция, че две свързани предприятия не работят и не са управлявани независимо и че те са свързани с компенсационни споразумения. В този смисъл член 2, параграф 9 от посочения регламент потвърждавал съществуването на такава презумпция.
- 79 Вследствие на това извършването на корекция на основание член 2, параграф 10, буква и) от посочения регламент изисквало да се докаже, че сумите, платени от производителя на дистрибутора, представляват „комисиона“ или „надценка“ като тази, която комитентът плаща на

трето лице комисионер за изпълнение на търговски поръчки от последния. Освен това следвало да се докаже, че двата субекта работят и се управляват независимо един от друг. А в конкретния случай Съветът не бил в състояние да докаже, че съществува управленска система, по силата на която управлението на ICOF S и на PTMM е отделно и тези две предприятия са възпрепятствани да влияят взаимно на търговските си дейности. Съветът също така не доказвал, че компенсацията, съществуваща между ICOF S и PTMM, е комисиона, която би получавал независим представител, и че тя не произтича от компенсационните споразумения между двете свързани предприятия.

80 Институциите на Съюза считат, че настоящата част трябва да се отхвърли като недопустима.

– Съображения на Съда

81 С втората част на второто основание PTMM изтъква по същество, че в рамките на прилагането на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент съществува презумпция, че две свързани предприятия не работят и не се управляват независимо едно от друго. Вследствие на това, като се основава на доказателствата, посочени в точки 80—82 от обжалваното съдебно решение, Общият съд нарушил правилата относно тежестта на доказване.

82 В това отношение, що се отнася до тежестта на доказване, следва да се напомни, че съгласно практиката на Съда, ако една страна съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент иска корекции, предназначени да направят сравними нормалната стойност и експортната цена с оглед на определянето на дъмпинговия марж, тази страна трябва да докаже, че нейното искане е обосновано (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 58).

83 Освен това тежестта на доказване на необходимостта от прилагане на специфичните корекции, посочени в член 2, параграф 10, букви а)—к) от основния регламент, се носи от лицата, които желаят да се позовават на това обстоятелство (решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 60).

84 В този смисъл, когато производителят иска да се приложи корекция, по принцип за намаляване на нормалната стойност или, логично, за повишаване на експортната цена, този оператор следва да посочи и да докаже, че условията за извършването на тази корекция са изпълнени. Обратно, когато институциите на Съюза считат, че следва да се приложи корекция за намаляване на експортната цена, поради това че дружество за продажби, свързано с производителя, изпълнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона, те следва да представят най-малкото съгласувани индиции, доказващи, че това условие е изпълнено.

85 От това следва, че в хипотезата, в която институциите на Съюза представят съгласувани индиции, че един дистрибутор, свързан с производител, изпълнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисиона, този дистрибутор или този производител следва да представи доказателство за това, че не е оправдано извършването на корекция съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, например като докаже, че те съставляват единен стопански субект. За целта тези икономически субекти биха могли по-конкретно да докажат, че те не работят независимо и че са свързани с компенсационни споразумения.

86 Противно на твърдяното от PTMM, в рамките на прилагането на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент не съществува никаква презумпция, че две свързани предприятия не работят независимо и че са свързани с компенсационни споразумения, така че за да могат да извършат корекция на основание тази разпоредба, институциите на Съюза следва да докажат, че двата субекта се управляват независимо.

- 87 Всъщност тълкуването, което се защитава от РТММ, не намира никакво основание в основния регламент, тъй като член 2, параграф 10, буква и) от този регламент не съдържа никакво препращане към такава презумпция. Тази разпоредба предвижда само, че корекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби, и уточнява, че понятието „комисиони“ включва надценката, получавана от търговеца, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.
- 88 Разбира се, както подчертава РТММ, член 2, параграф 9 от основния регламент се основава на презумпцията, че две свързани предприятия не работят независимо. Затова тази разпоредба по същество предвижда, че експортната цена не може да бъде приемана за надеждна в случаите на сдружение или на компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице. Само че на основание член 2, параграф 9 от този регламент не може да бъде направен никакъв извод, приложим към анализа, който следва да се извърши от институциите на Съюза в рамките на член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент. Докато тази последна разпоредба се отнася до изчисляването на експортната цена и предвижда, че връзката между износителя и дистрибутора може да подбие тази цена, член 2, параграф 10, буква и) от посочения регламент, която се отнася до сравнението между нормалната стойност и експортната цена, е насочен не към отношението между износителя и дистрибутора, а към изпълняваните от него функции.
- 89 В случая следва да се констатира, че Общият съд е проверил в точки 80—82 от обжалваното съдебно решение, че Съветът разполага със съгласувани индикации, че функциите, извършвани от ICOF S, са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона. По този начин Общият съд се е съобразил с правилата относно тежестта на доказване, възложена на институциите на Съюза, и в това отношение не е допуснал грешка в прилагане на правото.
- 90 Затова втората част на второто основание следва да се отхвърли по същество, както и второто основание в неговата цялост отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.

По третото основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 10, първа алинея от основния регламент

—Доводи на страните

- 91 РТММ счита, че като в точка 97 от обжалваното съдебно решение е приел, че то не е доказало, че разходите, свързани с общия обем на продажбите, се понасят от ICOF S, и че вътрешните продажби се финансират от приходите от комисионите за експортните продажби, Общият съд не е взел под внимание безспорни доказателства, представени в хода на антидъмпинговото разследване. Ако Общият съд е бил взел под внимание наличните доказателства, представени от РТММ, той е щял да направи извода, че Съветът определено е нарушил симетрията между нормалната стойност и експортната цена в нарушение на член 2, параграф 10, първа алинея от основния регламент.
- 92 Съвет поддържа главно, че настоящото основание е недопустимо и при условията на евентуалност, че то следва да се отхвърли по същество. И становището на Комисията е главно, че настоящото основание е недопустимо. При условията на евентуалност тя преценява, че то е несъстоятелно.

–Съображения на Съда

- 93 Следва да се посочи, че в точка 96 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня, че за да обоснове корекцията за намаляване на нормалната стойност на основание член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент, РТММ е следвало да докаже, че ICOF S изпълнява функции, сходни с тези на агент, работещ на базата на комисiona, на вътрешния пазар на страната износител. В точка 97 от това съдебно решение Общият съд установява по същество, че РТММ се е задоволило с твърдението, че разходите, свързани с общия обем на продажбите, са понасяни от ICOF S, без да представи каквото и да е доказателство в това отношение. Освен това той изтъква, че договорът, съществуващ между РТММ и ICOF S, не съдържа никаква разпоредба, нито индиция, които могат да подкрепят това твърдение.
- 94 От това следва, че констатациите, съдържащи се в тази точка 97, които РТММ оспорва в настоящата част на жалбата, произтичат от преценката на фактите, направена от Общия съд. Съобразно обаче съдебната практика, цитирана в точка 27 от настоящото съдебно решение, тази преценка не подлежи на контрола на Съда.
- 95 След като РТММ обаче не сочи никакво изопачаване на фактите или на доказателствата, третото основание трябва да се отхвърли като недопустимо.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация

–Доводи на страните

- 96 РТММ счита, на първо място, че разсъжденията на Общия съд в точка 117 от обжалваното съдебно решение са теоретични и не са достатъчно обосновани. В действителност Общият съд не уточнявал, че документите, на които се позовава, когато посочва, че видно от „материалите по делото, в хода на административното производство Съветът е изразил становище, че разясненията, дадени от [РТММ] не са подкрепени с доказателства и че във всички случаи те са ирелевантни“. Такива доказателства не съществували и Общият съд разсъждавал само теоретично в това отношение. В замяна на това, видно от материалите по делото, РТММ е дало всички необходими разяснения в хода на разследването. Тези разяснения били проверени и следвало да бъдат разглеждани като безспорни. Следователно Общият съд стигнал до изводи, които не били в съответствие с наличните доказателства.
- 97 На второ място, в същата точка 117 от обжалваното съдебно решение Общият съд неоснователно приел, че Съветът не е взел под внимание доказателства и доводи, изложени от РТММ в хода на разследването, с мотива че те са „във всички случаи ирелевантни“. Ставало въпрос обаче за съществени доводи, които били развити в хода на разследването и към които Съветът не насочил своето внимание в нарушение на принципа на добра администрация и без да изложи мотиви за тяхната ирелевантност.
- 98 Съветът поддържа, че настоящото основание следва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като несъстоятелно. Комисията поддържа главно, че това основание е недопустимо и при условията на евентуалност, че то следва да се отхвърли по същество.

–Съображения на Съда

- 99 На първо място РТММ упреква по същество Общия съд, че не е изложил достатъчно мотиви за точка 117 от обжалваното съдебно решение. Всъщност той не уточнявал документите, на които се позовава, когато посочвал, че видно от „материалите по делото, в хода на административното производство Съветът е изразил становище, че разясненията, дадени от [РТММ] не са подкрепени с доказателства и че във всички случаи те са ирелевантни“.
- 100 В това отношение следва да се уточни, че разсъжденията, съдържащи се в точка 117 от това съдебно решение, се отнасят конкретно до доводите на РТММ, съгласно които то фактурира продажбите на индонезийския пазар по причини от фискален характер и комисионите, заплащани на ICOF S, са предназначени за покриване на всички разходи на това дружество, включително и на разходите, направени за търговията с продуктите на вътрешния пазар.
- 101 Макар и да е вярно, че Общият съд не уточнява в точка 117 от посоченото съдебно решение документите, на които се позовава, от точки 64 и 97 от същото съдебно решение обаче е видно, че Общият съд разяснява причините, поради които счита, че доводите на РТММ не са подкрепени с доказателства, и уточнява документите, въз основа на които той приема това.
- 102 От това следва, че настоящият довод, изведен от нарушение на задължението за мотивиране, трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 103 На второ място, РТММ упреква Общия съд, че неоснователно е приел в точка 117 от обжалваното съдебно решение, че Съветът не е взел под внимание някои доказателства и доводи, представени от РТММ в хода на разследването, с мотива че те са „във всички случаи ирелевантни“.
- 104 По този начин РТММ поставя под въпрос преценката на фактите, която Общият съд е направил в посочената точка 117. В съответствие обаче със съдебната практика, цитирана в точка 27 от настоящото съдебно решение, тази преценка не подлежи на контрола на Съда.
- 105 След като РТММ не сочи никакво изопачаване на фактите или на доказателствата, настоящото оплакване трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 106 Следователно четвъртото основание трябва да се отхвърли отчасти поради недопустимост и отчасти по същество.
- 107 От всички изложени по-горе съображения следва, че щом като нито едно от основанията, изложени от РТММ в подкрепа на неговата жалба, не е уважено, жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 108 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от посочения правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като РТММ е загубило делото и Съветът е направил искане то да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, РТММ следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, направени от тази институция.

109 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който съгласно член 184, параграф 1 от него е приложим относно производството по обжалване, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

110 Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Съвета на Европейския съюз.**
- 3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Подписи